

Vedrørende Forslagets § 2, § 3 og § 4 skal Direktionen udtale, at man — saaledes som Forholdene nu foreligger — vil anse en Gennemførelse af disse Bestemmelser for ønskelig.

Derimod nærer Direktionen store Betænkeligheder med Hensyn til den praktiske Gennemførelse af de i Forslagets § 5*) indeholdte Bestemmelser angaaende Arbejdsgivernes Bidrag.

Ved den nugældende Ordning, under hvilken der svares Arbejdsgiverbidrag for samtlige ulykkesforsikringsberettigede Arbejdere, er det tilsigtet at tilvejebringe Dækning for den til Arbejdet knyttede Risiko for Invaliditet uden i den Anledning at skabe et omstændeligt og bekosteligt Administrationsapparat, idet Bidragene opkræves af de anerkendte Ulykkesforsikringsselskaber sammen med Præmierne til Ulykkesforsikringen. Arbejdsgivernes Bidrag er altsaa ikke sat i Forbindelse med den paa den enkelte Arbejder faldende Risiko, men fordelt paa samtlige forsikringspligtige Arbejdsgivere efter ensartede, simple Regler. Denne Ordning er saa meget mere naturlig, som det Beløb, der er Tale om, kun er ringe (5 Kr. 40 Øre pr. Helaarsarbejder eller knap 2 Øre pr. Arbejdsdag) og rent skønsmæssigt anslaaet.

Disse Principper bør formentlig kun fraviges, for saavidt Ændringerne byder saa store Fordele, at de mere end opvejer de Ulemper, som knytter sig til Anvendelsen af Lovens nuværende Bestemmelser. Og i denne Henseende vil man anse det for tvivlsomt, om den Omstændighed, at Arbejdsgiverne — som foreslaaet — fritages for at svare Bidrag for de særligt vellønnede Arbejdere og for Arbejdere, der ikke har Indfødsret, kan være af saa stor Betydning for Arbejdsgiverne, at det af Hensyn hertil vil være rimeligt at lade Invalidforsikringen lide Indtægtsstab — jfr. nedenfor — og samtidig paalægge Staten — eventuelt ogsaa delvis Ulykkesforsikringsselskaberne — de til den sikkert meget betydeligt forøgede Administration fornødne Udgifter. Direktionen skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa, at det er ganske uberegneligt, hvor mange Fritagelsessager der vil blive indsendt til Fonden til Behandling, idet enhver Arbejdsgiver — uanset om han beskæftiger mange eller faa Arbejdere — vil være berettiget til at ansøge om Tilbagebetaling i de i Lovbestemmelsen angivne Tilfælde.

Hertil kommer, at en stor Del Sager vil give Anledning til vidtløftige Undersøgelser og Brevveksling med Sygekasser, de bedømmende Udvalg (Sygekasselovens § 9) og Sygekasseinspektøren, eventuelt Indenrigsministeriet. Som Følge heraf maa Direktionen allerede paa nuværende Tidspunkt tage ethvert Forbehold med Hensyn til Forøgelsen af Arbejdskraften i Invalidforsikringsfonden.

Med Hensyn til Forslagets økonomiske Rækkevidde skal man henvise til, at Arbejdsgivernes Bidrag, der allerede har vist sig at være betydeligt mindre end forudsat ved Lovens Udarbejdelse, ved de foreslaaede Ændringer vil blive underkastet en yderligere Nedgang, hvis Størrelse imidlertid ikke blot tilnærmelsesvis kan beregnes. Man regnede oprindeligt med et aarligt Udgiftsbudget paa 15 Mill. Kr., hvoraf 6 Mill. Kr. forventedes dækkede af de forsikrede Sygekassemedlemmer selv, 4 Mill. Kr. af Arbejdsgiverne (for ca. 7 à 800 000 Arbejdere) samt 5 Mill. Kr. af Stat og Kommune. Det kan allerede nu fastslaas, at Budgettet for Invalidforsikringen, naar de nu indgaaede Rentebegøring er færdigbehandlet, vil blive op mod 16 Mill. Kr. aarlig; men medens Sygekassemedlemmernes Bidrag ganske har svaret til Beregningen (6 Mill. Kr. aarlig), har Arbejdsgivernes Bidrag for 1922 kun udgjort 2½ Mill. Kr. og vil ifølge de Beregninger, som man paa det nuværende Tidspunkt er i Stand til at foretage, for 1923 antagelig blive ca. 3 Mill. Kr.

Den Omstændighed, at Arbejdsgivernes Bidrag har svigtet med ca. 1 à 1½ Mill. Kr. aarlig, vil følgelig bevirke, at det aarlige Tilskud fra Stat og Kommune maa forhøjes med et tilsvarende Beløb, hvilket formentlig ikke bør lades ude af Betragtning, naar Talen er om Ændringer, der yderligere vil nedsætte Arbejdsgivernes Bidrag.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser skal Direktionen pege paa, at Arbejdsgiverbidraget i et stort Antal Tilfælde ikke beregnes efter Arbejderantallet, men efter *Ejendomsskyldværdi*, og at der formentlig vil udkræves særlige Regler, saafremt de i Forslaget omhandlede Lempelser ogsaa skal ydes Arbejdsgivere, hvis Ulykkes- og Invalidforsikring beregnes efter *Ejendomsskyldværdi*. Man vil derfor

*) Lovforslagets § 6.